

יקרא פרק טו – זב

- (א) וַיַּדְרֹבָר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַחֲרֵן לְאמֹר :
- (ב) דִּבְרָוּ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֹמְרָתֶם אֲלֵיכֶם אִישׁ אֲיַשׁ כִּי יְהִי זָב מִבְשָׁרוֹ זָבוֹ טָמָא הוּא :

יקרא פרק יג – דיני מצורע

(מג) וְכִי יְהִי חַדְרָה בְּקֶרֶת אָז בְּגַבְּתָה גַּע לְבָנָן אֲדָמָךְمְשֻׁבְּתָה צְרָעָת פְּרָנָת הַוָּא בְּקֶרֶתְוָא אָז בְּגַבְּתָה :

(מג) וְרָאָה אֶתְּנָא הַכְּפָן וְהַנָּא שָׁאָת הַגְּנָע לְבָנָה אֲדָמָךְמְשֻׁבְּתָה בְּקֶרֶתְוָא אָז בְּגַבְּתָה :

(מד) אִישׁ אַרְוֹעָה הַוָּא טָמָא הוּא טָמָא יְטָמָא הַכְּפָן בְּרָאָשׁוֹ נְגַע :

(מה) וְהַאֲרוּעָה אֲשֶׁר בָּו הַגְּנָע בְּגַעְיוֹ יְהִי פְּרָמִים וְרָאָשׁוֹ יְהִי פְּרוּעָה עַל שָׁפָם יְעַטָּה וְטָמָא טָמָא יְקָרָא :

(מו) פָּל יְמִי אֲשֶׁר הַגְּנָע בָּו טָמָא טָמָא הוּא בְּדַד יְשַׁב מְחוּז לְמַחְנָה מוֹשָׁבָו :

במדבר פרק טו – פרשת נסכים (גר)

(א) וַיַּדְרֹבָר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לְאמֹר : (ב) דִּבְרָא לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֹמְרָתֶם אֲלֵיכֶם אֲשֶׁר אַנְתָּנוּ לְכֶם :

(ג) וְנַעֲשִׂתֶם אֲשֶׁר לְיְהוָה עַלְיהָ אָז זָבָח לְפָלָא גַּדְעָן גַּדְעָן אוֹ בְּנֵי הַבָּנָה אוֹ בְּמַעֲנִיכֶם לְעַשְׂוֹת רַיִם נִיחַם לְיְהוָה מִן הַבָּקָר אוֹ מִן הַצָּאן :

(ד) וְהַקְרִיב הַמְּקָרֵב קָרְבָּנוּ לְיְהוָה מִנְחָה סְלָת עַשְׂרָן בְּלִיל בְּרַבָּעִית הַחִין שָׁמָן : (ה) וַיְיָזַר לְסִיק רַבָּעִית הַחִין תַּעֲשֵׂה עַל קָעָלה אָז

לִזְבָּח בְּכָבֵשׂ הַחֲדָד : (ו) אָז לְאַיִל תַּעֲשֵׂה מִנְחָה סְלָת שְׁנִי עַשְׂרָנִים בְּלִיל בְּשָׁמְנוּ שְׁלָשִׁית הַחִין :

(ז) וַיְיָזַר לְסִיק שְׁלָשִׁית הַחִין תַּעֲשֵׂה בְּנֵי בָּקָר לְפָלָא גַּדְעָן אוֹ שְׁלָמִים לְיְהוָה :

(ט) וְהַקְרִיב עַל בְּנֵי הַבָּקָר מִנְחָה סְלָת שְׁלָשָׁה עַשְׂרָנִים בְּלִיל בְּשָׁמְנוּ חֲצֵי הַחִין : (י) וַיְיָזַר לְסִיק חֲצֵי הַחִין תַּעֲשֵׂה בְּנֵי אֲשֶׁר רַיִם נִיחַם לְיְהוָה :

(יא) בְּכָחָה יַעֲשֵׂה לְשׂוֹר הַחֲדָד אָז לְאַיִל הַחֲדָד אוֹ לְשָׂרֶב בְּבָשָׂים אוֹ בְּעַזְזִים : (יב) כְּמִסְפָּר אֲשֶׁר תַּעֲשֵׂה כְּכָה תַּעֲשֵׂה לְאַחֲד כְּמִסְפָּר :

(יג) כָּל הַזְּרָחָה יַעֲשֵׂה בְּכָחָה אֲתָה לְהַקְרִיב אֲשֶׁר רַיִם נִיחַם לְיְהוָה :

(יד) וְכִי יָגַר אַתֶּכָם גַּר אָז אֲשֶׁר בְּתוּכֶם לְדָרְתִּיכֶם וְעַשֵּׂה אֲשֶׁר רַיִם נִיחַם לְיְהוָה בְּאַשְׁר תַּעֲשֵׂה בְּנָה :

(טו) הַקְרָבָל חַקָּה אֶתְכֶם וְלֹא גַּר הַגָּר חַקָּת עֲולָם לְדָרְתִּיכֶם בְּכָמָס פָּגָר יְהִי לְפָנֵי יְהוָה :

(טז) תָּזַהַר אֶתְכֶם בְּבָנְפִיו לֹא יִבְדִּיל וְהַקְטִיר אֶתְכֶם הַכְּפָן מִזְבְּחָה עַל הַעֲצִים אֲשֶׁר עַל הַאָשׁ עַלְיהָ הוּא אֲשֶׁר רַיִם נִיחַם לְיְהוָה :

יקרא פרק א – עולות העופ

(יד) וְאֵם מִן הַעֲזָרָה עַלְיהָ קָרְבָּנוּ לְיְהוָה וְהַקְרִיב מִן הַתְּרִימָה אָז מִן בְּנֵי הַיּוֹנָה אֶת קָרְבָּנוּ :

(טו) וְהַקְרִיבוּ הַכְּפָן אֶל הַמְּזֻבָּב וּמְלָקָא אֶת רַאֲשׁוֹ וְהַקְטִיר פְּרָמִים וְנַמְצָח דָּמוֹ עַל קִיר הַמְּזֻבָּב :

(טז) וְהַסִּיר אֶת מְרָאָתָן בְּנַצְתָּה וְהַשְּׁלִיךְ אֶתְכָה אֶל אַצְלָהָן הַמְּזֻבָּב קְדָמָה אֶל מִקְומָם מַדְשָׁן :

(יז) וְשַׁעַר אֶתְכָה בְּבָנְפִיו לֹא יִבְדִּיל וְהַקְטִיר אֶתְכָה הַכְּפָן מִזְבְּחָה עַל הַעֲצִים אֲשֶׁר עַל הַאָשׁ עַלְיהָ הוּא אֲשֶׁר רַיִם נִיחַם לְיְהוָה :

יושע פרק ה – דם מילה

(ב) בְּעֵת הַהִיא אָמַר יְהוָה אֶל יְהוָשָׁע עַשֵּׂה לְךָ מְרָבּוֹת אַתְּרִים וְשׁוֹבֵל אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנִית :

(ג) וַיַּעֲשֵׂה לוֹ וְהַשְׁעָר חַרְבָּת אַתְּרִים וְיִמְלָא אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל גַּבְּעָת הַעֲרָלוֹת :

(ד) וְזֹה הַדָּבָר אֲשֶׁר מִלְּיָה יְהוָשָׁע כָּל הָעָם הַיָּצָא מִפְּצָרִים הַזְּכָרִים כָּל אֶנְשִׁי הַמְּלָכָה מִתוֹן בְּמִדְבָּר בְּדַעַךְ בְּצָאתְם מִפְּצָרִים :

(ה) כִּי מְלִים קְיוּכִים הַיָּצָא מִלְּיָה בְּנֵם הַיָּצָא מִלְּיָה בְּנֵם הַיָּצָא מִלְּיָה בְּנֵם הַיָּצָא מִלְּיָה בְּנֵם הַיָּצָא :

חזקאל פרק טז – דם מילה ודם פסח

(ו) וְאַעֲבָר עַלְיכָם וְאַרְאָךְ מִתְּבּוֹסֶת בְּדַמִּיךְ וְאָמַר לְךָ בְּדַמִּיךְ חַי וְאָמַר לְךָ בְּדַמִּיךְ חַי :

שמות פרק כד – הר סיבן

(א) וְאֶל מֹשֶׁה אָמַר יְהוָה אֶל יְהוָשָׁע עַלְיהָ אָל יַהוָשָׁע עַשֵּׂה לְךָ מְרָבּוֹת אַתְּרִים וְשׁוֹבֵל אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהַשְׁתְּפִוִּיתָם מִרְחָק :

(ב) וְנַגְשֵׁשׁ מֹשֶׁה לְבַדְיוֹ אֶל יְהוָה וְהַמְּלָקָא לֹא יִגְשְׁוּ וְהַעַם לֹא יִעַל עַמּוֹ :

(ג) וְיִבְאָה מֹשֶׁה וְיִסְפֶּר לְעַם אֶת בְּלִיל דָּבָר יְהוָה וְאֶת בְּלִיל הַמְּפָשִׁיטִים וְיִעַן כָּל הָעָם קְוָל אֶחָד וַיִּאמְרוּ כָּל הָעָם קְוָל אֶחָד וְיִדְבְּרֵר בְּדַעַךְ בְּצָאתְם מִפְּצָרִים :

(ד) וְיִכְתַּב מֹשֶׁה אֶת בְּלִיל דָּבָר יְהוָה וְיִשְׁפְּכֵם בְּבָקָר וְיִבְאֵן מִזְבֵּחַ תַּחַת הַקְרֵב וְשְׁתִים עַשְׂרָה מִצְבָּה לְשָׁנִים עַשְׂרָה שְׁבֵטִי יִשְׂרָאֵל :

(ה) וַיִּשְׁלַח אֶת נְעָרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַלְיוֹן עַלְתָּה וְזִבְחָה זְבָחִים שְׁלָמִים לְיְהוָה :

(ו) וַיִּקְחֵשׁ מֹשֶׁה חַי הַדָּם וְיִשְׁמַשׁ בְּאַגְנִת וְחַמִּינִי הַדָּם זָרָק עַל המזבב :

(ז) וַיִּקְחֵה סִפְרָה מִבְּרִית יְהוָה וַיִּאָמְרֵה כָּל אֶת בְּרִית יְהוָה יְהוָה בְּדַעַךְ נְעָשָׂה :

(ח) וַיִּקְחֵה מֹשֶׁה אֶת בְּלִיל דָּבָר יְהוָה וְיִשְׁפְּכֵם בְּבָקָר וְיִבְאֵן מִזְבֵּחַ תַּחַת הַקְרֵב בְּדַעַךְ בְּצָאתְם מִפְּצָרִים :

(ט) וַיַּעֲלֵל מֹשֶׁה וְאַבְיָהוֹ וְתַחַת כְּלֵי מִזְבֵּחַ וְשְׁבָעִים יִשְׂרָאֵל :

(י) וַיְרָא אֶת אֱלֹהִים יְהוָה וְתַחַת כְּלֵי מִזְבֵּחַ בְּמִעֵדָה לְבִנְתָּה מִשְׁפִּיר וְכַעַם הַשְׁמִים לְטַהּר :

(ו) וְאֶל אַצְילִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁלַח יְדוֹ וַיְחִזֵּז אֶת הָאֱלֹהִים וַיַּאֲכִלּוּ וַיִּשְׁתַּוּ :

יקרא פרק יט – שפה חרופה

(כ) וְאִישׁ כִּי יִשְׁכַּב אֶת אֲשֶׁר שְׁכַבְתָּה זָרָע וְהַוָּא שְׁפָחָה נְחַרְפָּת לְאִישׁ וְחַפְּדָה לְאִישׁ נְפַדְתָּה אָז חַפְּשָׁה לֹא נְפַדְתָּה לְאִישׁ בְּקָרְתָּת תַּהְיָה לֹא יָוְמָתוּ כִּי

לֹא חַפְּשָׁה : (כא) וְהַבָּא אֶת אֶשְׁמוֹ לְיְהוָה אֶל פָּתָח אֶחָל מִזְבֵּחַ אֶל אֶשְׁם :

(כב) וְכִפְרֵר עַלְיוֹ הַפְּכָן בְּאַיִל הַאֲשָׁם לְפָנֵי יְהוָה עַל חַטָּאת אֲשֶׁר חַטָּא וְנִסְלַח לוֹ מִחְטָאתוֹ אֲשֶׁר חַטָּא :

במדבר פרק ו – נזיר שנטמא

- (א) וידבר יקנוך אל משה לאמר : (ב) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש או אשה כי יפלא לנדר נדר נזיר להזיר ליקנוך :
- (ג) מינו ו舍ר יזיר חמץ יין וחמץ שקר לא ישתחן וככל משורת ענבים לא ישתחן ונענבים לחים ויבשים לא יאכל :
- (ד) כל ימי נזיר מפלו אשר יעשה מגוף היינו ממחצנים ועד זג לא יאכל : (ה) כל ימי נזיר פער לא עבר על ראשו עד מלאת הימים אשר נזיר ליקנוך קדש יהוה על ראשו : (ו) כל ימי נזיר ליקנוך על נפש מת לא יבא : (ז) לאביו ולאמו לאחיו ולאחותו לא יטמא להם במתם כי נזיר אליהם על ראשו : (ח) כל ימי נזיר קדש הוא ליקנוך :
- (ט) וכי ימות מת עליו בפטע פתאם וטמא ראש גולח ראיו גולח ראיו ביום טהרטו ביום השבעי יגולחו :
- (י) ובזום חמפני נבא שני תרים או שני בני יונה אל חכון אל פתח אהל מועד :
- (יא) ועשה החכון אחד למחטא ואחד לעלה וככפר עליו ומארח חטא על הנפש וקדש את ראש ביום מהו :
- (יב) והזיר ליקנוך את ימי נזיר והביא בבש בון שנתו לאשם והימים הראשנים יפלו כי טמא נזיר :

במדבר פרק לה – פתע = סוג

- (כ) ואם בשנאה יהדקנו או השליך עליו בצדיה וימות : (כא) או באבה הפקחו בידיו וימות מוות יומת המפה רצח הוא גאל הדם ימיית את הרצח בפגנו בו : (כב) ואם בפטע בלאי איבחה הדקו או השליך עליו כל בלא הצדיה :
- (כג) או בכל אבן אשר ימות בה ולא ראות ניפל עליו וימות והוא לא אוזיב לו ולא מבקש רעונו :

במדבר פרק יב – פתאים = אונס

- (ד) ונאמר יקנוך פתאים אל משה ואל אהרן ואל מרים צאו שלשתכם אל אהל מועד וייצאו שלשTEM :

משל פרק כב – פתאים = מזיד

- (א) נבחר שם מעשר רב מכסף ומזהב חן טוב : (ב) עשיר ורשות נפצעו עשה כלם יקנוך : (ג) ערומים ראהו **<ויסטר>** ונסתיר ופטאים עברו ונענשו : (ד) עקב ענוה יראת יקנוך עשר וכבוד וחמים : (ה) צנים פחים בדק עקש שומר נפשו ירפק מלים : (ו) חנק לנער על פי דרכו גם כי יזקינו לא יסור מפה : (ז) עשיר ברכישים ימושל ועבד לורה לאיש מלאה :

משל פרק יד – פתאים = סוג

- (יב) יש דרך ישר לפניו איש ואחריתנה דרכי מות : (יג) גם בשחזק יכאב לב ואחריתנה שמחה תינה : (יד) מזכיריו ישבע סוג לב ומעליו איש טוב : (טו) פתוי יאמינו לכל דבר וערום יבין לאשרו : (טז) חכם ירא וסר מרע וכיסיל מתעה ובודיט : (יז) קוצר אפים יעשה אולת ואיש מזומות ישנא : (יח) נחלו פתאים אולת ונערומים יכתרו דעת : (יט) שחו רעים לפני טובים ורשיים על שעורי צדק : (כ) גם לרעהו ישנא רשות ואהבי עשיר רבים :

יקרא פרק ה – שבועת העדות (ושאר קרבנות עולה ויורד)

- (א) ונפש כי תחתא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לוא גheid ונשא עונו :
- (ב) או נפש אשר תנגע בכל דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת שraz טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם : (ג) או כי יגע בטמאת אדים לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם :
- (ד) או נפש כי תשבע לבטה בשפטים להרעו או להיטיב לכל אדרים אשר יטאה האדים לחתא בהמה :

יקרא פרק ה – שבועת הפקודו

- (כ) וידבר יקנוך אל משה לאמר : (כא) נפש כי תחתא ומעלה מעיל ביקנוך וכחיש בעמיהו בפקודו או בתשומת יד או בזיל או עשך את עמיהו : (כב) או מצא אבצה וכחיש בה ונשבע על שקר על אחת מפל אשר יעשה האדים לחתא בהמה :

יקרא פרק יח – גופין מחולקין בעריות (חטאתי)

- (יט) ולא אשה בנדת טמאותה לא תקניב לגלות ערונותה :

במדבר פרק ה – סוטה

- (כט) זאת תונת המקנות אשר תשתה אשה תחת אישת ונטמאה :

יקרא פרק יד – טהרת המזרע

- (א) ונדבר יקנוך אל משה לאמר :
- (ב) זאת תהיה תורת המזרע ביום טהרטו וחובא אל הפה :
- (ח) וככוב המטהר את בגדיו וגולח את כל שערו ורכז בפם וטהר ואחר יבזא אל המפה וישב מחוץ לאלהו שבעת ימים :
- (לב) זאת תונת אשר בו נגע צרעת אשר לא תשיג ידו טהרטו : **ט**

יקרא פרק יב – פרשת היולדת

- (א) וידבר יקנוך אל משה לאמר : (ב) דבר אל בני ישראל לאמר אשה כי תזריע וילדה זכר וטמא שבעת ימים כיימי נדחת דותה :
- (ג) ובזום חמפני ימול בשר ערלתו :
- (ד) ושלשים יום ושלשה ימים תשב בדמי טהרה בכל קדש לא תנגע ואל המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה :
- (ה) ואם נקבה תלד וטמא שבעים בנדחתה וששים יום ושלשה ימים תשב על דמי טהרה :
- (ו) ובמלאת ימי טהרה לבו או לבת תביה בבש בון שנתו לעלה ובו יונה או תר למטהת אל פתח אهل מועד אל הפה :
- (ז) ותקריבו לפני יקנוך וכפר עליה וטהר מפרק דמייך זאת תורת היולדת לזכר או לפני :
- (ח) ואם לא תמצא נקה דקה ולקחה שתי תרים או שני בני יונה אך לאלה ואחד למחטא וכפר עליה המכון וטהרה :